

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó följelölések intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
 Hirdetéseket a kiadóhivatal vesz föl.

Örökös zürzavar.

Pécs, 1899. június 8.

Négy esztendeje immár, hogy közgazdasági viszonyaink a levegőben lógnak, békés kibontakozás, nyugodt konszolidálás lehetetlen, mert az egyetlen természetes és törvényes megoldási módnak az utja eleve el van zárva s azért vég nélkül folyik a kísérletezés a Kolumbus-tojás fölállításával.

Ausztriában a német pártok a kiegyezés kérdését fölhasználják elvesztett hegemóniájuk visszaszerzésére, de a németeknek ez ügyben való obstrukcióját a többi pártok sem igen bánják, mert az új kiegyezés, amely Magyarországnak eddig szenvedett egynemely sérelmét orvosolni lenne hivatva, nem kell Ausztriában egyik pártnak sem, a régi állapotnak eddig való föntartása azonban csakis az osztrák parlament munkaképtelenségére való utalással volt lehetséges.

Ausztriának tehát érdekében áll ezt a zürzavart minél tovább kihuzni s azért most, mikor az új kiegyezés életbeléptetése a magyar ajánlat elfogadása mellett az osztrák parlamenti viszálytól függetleníthető lett volna, az osztrák kormány más ürügyek előrángatásával iparkodik ezt lehetetlenné tenni, úgy okoskodván, hogy az új kiegyezés megakasztásával vigan fog érvényesülni tovább is az eddigi igazságtalan állapot, mert azt az eshetőséget,

hogy a magyar ajánlat visszavetése esetleg a gazdasági különválásra is vezethet, — úgy látszik — Ausztriában senki sem veszi komolyan számba.

Csak hogy Magyarország kormányának élén ma olyan államférfi áll, aki nem hajlandó a hatalom birtoka kedvéért tovább is túrni azt a perfid játékot, a melyet az osztrák kormányok elődjével játszottak; ennek az államférfiúnak a háta mögött pedig Magyarország alkotmányos képvisellete s az egész ország közvéleménye oly imponáló súlylyal áll támogatásra készen, hogy Bécsben sem látszik tanácsosnak a magyar kormányelnök elejtésével egy Bánffy-féle kabinetet rekonstruálni.

Minden valószínűség szerint az lesz tehát a dolog vége, hogy a magyar ajánlat lényegileg érvényesül, a magyar törvényhozás által egyoldalú rendelkezéssel megalkotandó kiegyezés Ausztriában a 14. §. segélyével életbe fog léptettetni.

Az a kérdés merül most már föl, hogy a kiegyezési ügynek Magyarországra nézve legkedvezőbb illetően elintézése esetén is van-e biztos kilátás arra, hogy ez a kérdés ezzel már végleg lekerül a napirendről, hogy véget ér az az áldatlan zürzavar, amely mindkét állam anyagi erejét oly hosszú idő óta sorvasztja, sőt egészséges államszervezetét is emészti? Lehet-e biztosan számítani arra, hogy gazdasági

viszonyaink ezek után az új kiegyezés rendelkezéseinek zavartalan érvényesülése mellett konszolidálódjanak?

Ha figyelembe vesszük az Ausztria beléletében föltartóztathatlanul dúló viszálykodást, erre a kérdésre határozott nemmel kell válaszolnunk, mert a magyar álláspontnak mostani teljes diadala is csupán csak rövid tartamu, talán alig pár hónapig tartó fegyverszünetet eredményezhetne, a mely után még fokozottabb mértékben fog kitörni a gazdasági háborúság a közösségben élő két állam között.

Mert teljesen kizártnak tartjuk azt, hogy oly kiegyezés, amely ellen Ausztriában oly fékevesztett gyűlölködés uralkodik, ott a 14. §. alapján négy vagy öt évre számított érvényesüléssel életbe léptethető és fönttartható legyen. Hisz magának a császárparagrafusnak a jogi természete kizárja azt, hogy annak segélyével állandó, hosszabb időre számított intézkedés történhessen, mert annak alkalmazása mindig csak esetleges, a parlament véletlen szünetelése idején a sürgős szükség által parancsolt ideiglenes kiegészítő eszköz; ezért már az is alkotmányellenes dolog, ha a parlamentet azért kergetik szét, hogy a szükségparagrafust alkalmazni lehessen, mert az alkotmány szelleméből nem az következik, hogy a szükség ennek a paragrafusnak alkalmazására a parlament célzatos szüneteltetése által fölidéztessék, hanem az, hogy

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dalok.

I.

Nincsen a madárnak dalogatni kedve,
 Hogyha kedves párját végre elvesztette:
 És ha meg is szólal, szomorúan zeng ajka . .
 Dalával a holtat föl nem támaszthatja.

Élő halottam vagy, te kis szőke lányka,
 Ki márvány kriptába, szivembe vagy zárva;
 Föl nem támaszthatlak, — sosem hallom han-
 [god,

És én mégis, mégis mindég rólad dallok! . . .

II.

Mért nem lehet szivünk olyan,
 Mint a nagy természet?
 Bár zimankós tél borul rá,
 Mégis csak feléled . . .

S miért nem mond le arról, aki
 Üdvét dönté romba?
 Hogy tavasszal valakiért
 Megint csak dobogna! . . .

III.

Ki egykor fényes glóriáddal
 Besugaraztad ifju életem,
 Mért küldél vaksötét homályt rám?
 Hisz én tenéked mitse vétettem.

Bűnöm csak az, hogy nagy szerelmem
 Körülvont, mint vizár a szigetet
 S féltél, hogy vészes, vad hullámi
 Még összezúzzák szived s hirneved.

IV.

Napsugár volt lengő haja,
 Szeme mint a tenger kék:
 Rám is omlott és mosolygott . . .
 Tűnt az ábránd, vége rég.

Másra omlik már hajsátra,
 Enyéme csak a szemek:
 Zajló szivem hullámiban
 Csillagképen rengenek! . . .

Szendrói József.

Levél egy árvához.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Busan rezg a csendes légen át a halál-
 harang fájó szava, megvillan a kapa, és tom-
 pán zuhogva hull a nehéz fekete hant a
 koporsóra.

Egy földi élet végcéljához ért. Egy élet
 befejezte földi pályafutását, megtért oda, hová
 egy élet szenvedése, öröme, gyötrelme és boldogsága vezet.

Ő már szépen csendesen pihen ott a
 hantok alatt, neki már könnyű, neki már nem
 fáj semmi, ő már nem érzi az élet terheinek
 súlyát.

Ő boldog, de a kik itt maradtak, akik
 megtörtén állják körül a sirt, azoknak szivében
 egy mély, egy kínos, egy gyógyíthatlan
 nehéz fájó seb sajog.

Elvitte ő magával egy boldog család
 nyugalmát, elvitte a jövő boldogságának re-
 ményét.

Sirjatok, hullassátok azokat az égető ne-
 ház könnyeket, megérdemli. Az a nemes, az
 a gyöngéd hitvesi és anyai szív megérdemli,
 hogy zokogjanak, hogy keseregjenek elveszte-
 telett. Sokat veszettek mindnyájan, elvesztet-
 tétek az édes anyát, a felejtethetlen hitvest,
 elvesztették örökre; mindnyájuknak nagy a
 fájdalma . . . de egynek . . . neked ked-
 ves lányka mérhetlen a fájdalmad, iszonyu a
 veszteséged. Te elvesztetted mindent.

A gyenge csemete melől kidőlt a támasz,
 magadba maradtál, egyedül, csak szivedben
 egy sajtó nehéz sebbel. Ott állasz az életben
 egyedül, kitéve az élet zordonságának, kitéve
 az élet viharainak.

Szörnyü végzet! Nem akarlak vigasztalni,
 mert nem is tudnád, hisz veled érzek,
 hisz veled érzem a veszteséget, mert én ta-
 nultam ismerni azt a nemes, azt az áldott
 jóságú szivet, hisz nekem magamnak is tán
 vigasztalásra volna szükségem.

De mégis, ha vigasztalni nem is tudlak,
 egy kérésemet fogadd meg, légy erős, gondolj
 azokra, kik szivükön viselik sorsodat, gondolj
 arra a szegény férfire, a ki hitvesét veszette

az esetleges parlamenti szünet alatt se szenvedjen fönnakadást az államélet rendes menete a sürgős intézkedést igénylő ügyekben.

Alkotmányjogi képtelenség tehát már az is, hogy a 14. §. segélyével évekre terjedő hatályt akarjanak biztosítani valamely intézkedésnek; a mikor tehát a magyar törvényhozás négy, esetleg öt évre terjedő hatálylyal szabályozza gazdasági viszonyunkat Ausztriával, arra támaszkodva, hogy ez intézkedések számára az osztrák kormány a 14. §. segélyével biztosít viszonyosságot ugyanennyi időre, akkor homokra épít, a melyet a legelső parlamenti szellő elfúj az épület alól.

Ha tehát a mostani huzavonából diadalmasan kerülünk is ki s megcsináljuk az egyoldalú rendelkezést törvénynyel öt esztendőre, Ausztriában pedig kibocsájtják a viszonyosságot biztosító császári rendeletet: ez öt esztendőre nekünk biztosítékul nem szolgálhat, mert a 14. §. alapján tett intézkedés az ismét összeülendő Reichsrath elé terjesztendő haladéktalanul és hatályát veszti, ha a parlament azt utólag helyben nem hagyja.

Az ilykép eszközözlendő rendezés tehát nem szólhat sem négy, sem öt esztendőre, hanem csak az osztrák parlament összeüléseiig, a melyet ennyi időre elodázni nem lehet, mert a közös ügyek intézésére hivatott delegáció megválasztása végett pár hónap alatt okvetlenül összehívandó. Arra pedig el lehet készülni még a legoptimistikusabb politikus is, hogy az osztrák Reichsrath a 14. §. alapján kibocsájtott kiegyezési rendeletek utólagos helybenhagyásával semmi esetre sem fogja szentesíteni a „magyarok diadalát“, amely ellen a leggyűlöletesebb harcot folytatja Ausztriában minden párt, minden közéleti tényező a kormánytól kezdve a legutolsó községi kupaktanácsig.

Ennek pedig az lesz a következése, hogy az őszszel újra elkezdődik a legújabb

el a drága halottban, gondold meg, hogy neki e borus napokban, e földi életben te vagy most már mindene, derítsd fel szegénynek bus napjait.

Azután még egyre gondolj . . . Gondolj egy szivre, egy szegény szivre, kinek te vagy mindene, összes reménye, boldogsága, találj vigaszt abban, hogy ez a szív veled érez, hogy megosztja veled szörnyű fájdalmadat.

Valóban, szegény lányka, sulyos a csapás, borzasztó valóban a sors kegyetlen intézkedése.

Megdermedve álltam ott a ravatal mellett, mikor ráborultál arra a kihült tetemre.

Hasztalan! Az a szeretettől lángoló anyai szív kihült örökre, nem érzi az már megszived fájdalmas dobogását. Hiába kérted, hogy csak még egyszer nyissa fel bezárt szempilláját, az a jóságos szempár örökre bezárult, az az anyai csóknak édes boldogságát osztó ajak elnémult örökre.

Vége, vége, nincs többé! Ott van ő már a magasságbeli örök Isten ítélőszéke előtt, ott van már a tulvilági élet édenében. Onnan látja gyötrő kinodat, onnan látja a fájdalmak sulya alatt összetört szived vergődését.

Enyhüljön fájdalmad, ő könyörögni fog szived vigaszáért az Egek uránál; neked pedig legyen a drága halott sirja ott kint a temetőben szent ereklyéd, imádatlalt borulj le rá, és kérd onnan a Mindenhatót, hogy adjon arra a nehéz sebre vigasztaló balzsamot.

Stüsszi.

kiegyezési tárgyalásokkal üzött huzavona, hogy szentesített törvényünk ellenére oly kiegyezést létesítsenek, a melyet aztán a Reichsrath nem dezavualna, ha azt császári rendelettel életbe is léptetik. Ez pedig nálunk is olyan fölfordulást idézne elő, a melynek sem államjogi, sem gazdasági következményeit előre kiszámítani nem lehet.

Ideje tehát, hogy előre látók legyünk s vegyük bele az egyoldalú rendelkezésről szóló törvényünkbe azt az intézkedést, hogy ha az Ausztria részéről a 14. §. segélyvel biztosítandó viszonyosság bármi oknál fogva is a kikötött négy, illetőleg öt éveteltele előtt megszűnnék, akkor Magyarország minden további egyezkedés kizárásával létesíti a gazdasági különválást.

Csak ezzel vágthatjuk be az utját minden további huzavonának, ami enélkül rövid időn okvetlenül be fog következni.

Hirek.

Pécs, 1899. június 8.

Koronázási évforduló.

Harminckét éve ma, hogy a nemzet és az uralkodó között létrejött kibékülés megpecsételéseként megtörtént I. Ferenc Józsefnek magyar királyi koronázása. Harminckét éve ma, hogy fejére tették az apostoli koronát, vállára szent István palástját és kezébe a királyi jogart. Harminckét éve ma, hogy Budapest a koronázási dombon kardjával neki-vágott a világ négy tájának, ezzel jelezve, hogy bármerről törne be ellenség a magyarok földjére, kardjával megvédelmezi népét s bármerre vinné a nemzetet érdeke s dicsőség utáni vágya, ő vezetni fogja.

Harminckét éve ma ennek s a magyar, mint minden évfordulót 1867. június 8-dika óta, ezt az ideit, a harmincketediket is megünnepelte.

Városunkban ma reggelre nemzetiszínű zászlók lobogtak a szürke, borulatos, esőre álló júniusi nap szelében; a városháza tornyán a nemzetiszínű zászló mellett ott volt a város lobogója is. A püspöki palotára is felhúzták a háromszínű zászlót s ez lobogott Troll Ferenc vál. püspök palotájáról is. Magánházon máshol alig láttunk lobogót, csak még a nemzeti casinón. A községi iskolák, polgári leányiskola, a főgimnázium, főreálisiskola és jogakadémia épületein, valamint a vármegyeházán és az összes közhivatalokon szintén ott volt a mai nap nevezetességét jelentő háromszínű zászló.

Templomainkban ma mindenütt könyörgést mondtak a magyar király életeért; a községi népiskolák és polgári leányiskola növendékei a belvárosi templomban reggel 8 órakor hallgattak ünnepi misét, melyet Magenheim József plébános celebrált; az irgalmassok és a ferencrendiek templomaiban, valamint az Ágoston-templomban is mise volt a királyért a tanulói ifjuság és a hivek jelenlétében. A Mi Asszonyunkról nevezett apácázárda iskolájának növendékei a zárda-templomban jelentek meg a misén. S természetesen az iskolai előadások ma mindenütt szüneteltek.

A székesegyházban délelőtt 9 órakor kezdődött az ünnepi mise, melyet Hettyey Samuel megyéspüspök pontifikált fényes segédlettel. A templom hajójában a főgimnáziumi ifjuság foglalt helyet tanáraik vezetése mellett s városi huszárok és díszbeöltözött rendőrök képeztek sorfalat. A misén pedig ott láttuk a helyőrségi tisztikart és a törzstiszteket nagyrésztben, kiknek rendjeles uniformisai elvegyültek a fekete frakkok tömegében.

Ott volt a misén Fejérváry Imre báró főispán; Tormai Károly alispán; Majorossy

Imre polgármester; Blaskovich István kir. táblai elnök; Balogh István, kir. táblai tanácselnök; Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató; Kovácsffy Kálmán, kir. főmérnök; Zsolnay György kir. főügyészi helyettes; Salamon József, kir. tanfelügyelő, Opris Péter, posta- és távirtdigazgató; Sável Kálmán, kir. törvényszéki elnök s az összes állami hivatalok főbb tisztviselői. Ott volt a vármegyei tisztikar; a városi Tanács és tisztviselők s a városi törvényhatósági bizottság tagjai közül többen. A püspöki káptalan tagjai is megjelentek Troll Ferenc vál. püspök vezetése alatt. A kóruson a székesegyházi énekkar régi egyházi énekeket adott elő s a felemelő, magasztos, egyházi szertartás 10 óra után véget ért.

És ma Magyarországon mindenütt ima szállt az Egek Urának trónusa elé a magyar királyért, a ki a magyarok trónján immár harminckét éve viseli fején Szent István apostoli koronáját, mely a magyar nemzet felkent királyává tette.

S miként nem segít az Isten felkent királyok ellen, úgy nem is hagyja meghallgatás nélkül az imát, melyet milliók küldenek hozzá királyukért s megadja, hogy a király és a nemzet, egymásnak élve, nagy, hatalmas és boldog legyen.

*

A koronázás évfordulóját egybekötve a milleniumi emlékünneppel a népiskolákban meg is ünnepelték.

A felsővámház-utcai elemi népiskola növendékei mise után a zászlókkal és Ő felsége arcképével feldíszített intézeti tornaudvarra vonultak, hol kezdetét vette az ünnepség. Megnyitól a III. és IV. osztályu növendékek a *Honfidal* két versét énekeltek. *Ezer év*, Incedy L.-től, szavalta Reinhardt I. IV. o. t., *Hazám*, Lévy M.-től, elmondta Schmidt K. IV. o. t. Ezután Breitenbach Teréz IV. o. t. *Magyarok Istene* című költeményét szavalta el elég ügyesen; majd Szivér István tanító mondott igen szép alkalmi beszédet a növendékekhez, melynek végeztével a III. és IV. o. növendékek Hoffer K. *Király himnusz*-át énekeltek. Ezután Vajda József *Tatárjárás* című költeménye következett, előadtak Leibhám Jakab, Fleinig Vilmos és Koller Gyula IV. o. tanulók. Ezt követte Hámán M. IV. o. t. szavalata, előadta a *Hunyady* című költeményét Cucor G.-től. Ezután Móra J. *Imá*-ját mondta el Bánati Anna IV. o. t. igen szépen. Majd Tóth K. *Előre* című költeményét mondta el Schneider József IV. o. t. Ezt követték Herner Anna *A haza* című költemény elszavalásával és Rodthardt Antal záróbeszéde, melyet tanulóársaihoz intézett. A *Szózat* két versének eléneklése után a szépen sikerült ünnepély — melyen a növendékek szülői igen szép számban vettek részt — véget ért.

A belvárosi fiúiskolában a tanulók elénekeltek a *Himnusz*-t s azután Repics Vince igazgató tartott alkalmi beszédet. Szeibert István, Duka Miklós, Megyeri Lajos és Endrődi József növendékek szavalata után Germán István tanító mondott ünnepi szónoklatot, majd Göbel Miklós, Tróber István, Szucsics István, Gáyer Béla, Dienes József és Csillag János adtak elő hazafias verseket. Végül elénekeltek a növendékek Hoffer Károlytól a *Királyhimnusz*-t s ezzel az ünnepség véget ért.

Hasonló módon ünnepeltek a polgári leányiskolában, a belvárosi leányiskolában, a szigeti külvárosi és az Ágoston-téri iskolákban is.

Naptrend 1899. június 9-én.

Naptár: péntek, június 9. — Róm. kath.: Jézus szive. — Prot.: Felicián. — Görög-kel.: (máj. 28.) Nicét. — Zsidó: Thamusz 1. — Nap kél 4 óra 7 perckor; nyugszik 7 óra 51 perckor. — Hold kél 5 óra 12 perckor reggel; nyugszik 9 óra 27 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Hűvös, keleten csapadék.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

— (**Pécs város közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt 11 órakor tartotta rendes havi ülését báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöklete alatt a városháza közgyűlési nagytermében. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy* Imre polgármester, *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző, *Nendtvich* Andor, árvaszéki elnök, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Cirer* Elek dr. tiszti főorvos, *Dragonescu* Döme, kir. pénzügyigazgató, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Zsolnay* György kir. főügyészi helyettes, *Kovácsffy* Kálmán kir. főmérnök, *Krasznay* Mihály, *Szuly* János, *Egry* József, *Záray* Károly dr., *Kindl* József, *Ráth* Mátyás és *Ullmann* M. Károly bizottsági tagok. A bizottság a múlt ülésről távol volt *Szuly* János, *Jobszt* László dr. és *Szeredy* József dr. bizottsági tagok elmaradását igazoltnak vévén, tudomásul vette *Kovácsffy* Kálmán kir. főmérnök, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Fekete* Mihály városi tiszti főügyész, *Zsolnay* György, kir. főügyészi helyettes és *Nendtvich* Andor, árvaszéki elnök havi jelentéseit s két kivételes nőülési engedélyt pártolólag véleményezvén, a napirend egyéb tárgyai elintézése után után háromnegyed tizenkét órakor végetért.

— (**Milléniumi és Erzsébet királyné emlék fák**.) A haza ezer éves főnállását s a nemzet szeretetét Erzsébet királyné iránt ma már sok százezer, talán milliónál is több fa hirdeti, melyet az elmúlt egy-két év alatt az ország minden részében ültettek. Ebben is, mint immár majd ezer esztendeje, sok szép és jóban a magyar szerzetes rendek járnak elől a jó példával. Ha az ember Veszprémből Győr felé megy az új vasuton s alig hogy elhagyja a ritka szépségű *Cuha* völgyét, tekintete önkénytelenül *Pannon* halma festőin szép tekvésű ős monostorán akad meg. Közelebb érve az ős monostorhoz, megint valami szokatlan látvány ragadja meg az utazó figyelmét. Egy lépcsős hegyoldal, melyen óriás zöld számokat látni. Ezer meg ezer fenyőtől van a hegy oldára fölírva: 1896. De a ciszterciák sem maradtak el a *Szent-Benedek*-rendiektől, sőt talán e tekintetben elbők is kerültek abban a nemes versenyben, melyet a legjobb egyetértés és szeretben vivnak a haza javára. A ciszterciák érdemes főpapja *Vajda* Ödön zirci apát több mint tizezer többnyire fenyűfát ültetett a millénium és Erzsébet királyné emlékére. Ő a szépet, a kegyeleteset a hasznossal kötötte egybe. A birtokain található kopár területeket jelölte ki e célra s ma már ott, hol néhány év előtt szomoruan és éhesen ballagott néhány legelő marha, fenyő és egyéb értékes fánemből álló fiatal erdő van. Ha a szépen megindult fásítás így folytatódik, azzal évszázadok hibája és mulasztása pótolva, az eddig hasznavehetetlen kopárok a közigazgatásnak megmentve. A kopárok aljában elhelyezett és csinos táblákkal ellátott vasoszlopok pedig nemcsak hazánk ezer éves főnállásának és felséges királyasszonyunk iránt érzett igaz szeretet emlékének fogják jelezni, hanem *Vajda* Ödön és rendtársai érdemeit is.

— (**Medárd**.) *Medárd* napjáról azt tartja a néphit, hogy ha e napon esik az eső, utána negyvennapos eső fog következni. Nos hát *Medárd* napjától akkor az idén nagyon félhetünk. Már az éjjel hozott szeles-viharos borulást, villámlást, menydörgést és esőt is, ma pedig egész nap borus, esős idő volt. Az ég csatornái ugyan csak részletekben s akkor is gyakorta gyér cseppekben eresztették az esőt a földre, de hát *Medárd* napján bizony nem láttunk egy parányi napsugarat sem a

beborult ég miatt. Pedig ma reggel részletes napfogyatkozás is volt, a mit persze szintén elfedett előlünk az égen barangoló felhők csoportja. Szóval *Medárd* az idén rossz omennek bizonyult; pedig bizony-bizony baj lenne, ha hosszabb esőzések jönnének most, mikor a gabona a legteljesebb érésében van!

— (**Rigó Jancsi halálhíre**.) Az égiek rosszul csinálták meg azt az operettet, a melynek főszereplői *Chimay* hercegnő és *Rigó Jancsi*. A vidáman indult mesét egyszerre kettészakítja a legszomorubb valóság: a halál. A fekete princ ugyanis, mint egy kairói hír jelenti, meghalt váratlanul a legkegyetlenebb betegségben, a pestisben. Szegény *Rigó János* a *Fáraók* földjén költözött el az élők sorából s haló poraiban visszatér őseinek földjébe. És mi lesz a legszebb szöke hercegnővel? Bizonyosan kisorja égkék szemét kedves halottján, aztán elbujdosik s nem is hallunk róla többé. A legszenzációsabb szerelmi regény ért véget *Rigó Jancsi* halálával. Mindenki emlékeztetik a rövid történetre, mert az egész világ előtt szeretkezettek. Harmadéve történt, hogy a szép *Chimay-Caraman Klára* hercegnő meghallgatta egyik párisi vendéglőben a cigánybanda muzsikáját s annyira beleszeretett a primás hegedűjébe, hogy a szárazla kedvéért belebolondult *Rigó Jancsiba* is. Palotájába vitte a szerencsés cigányt, majd megszökött vele, otthagya érte férjét, két kis gyermekét. Mindent föláldozott a barnaképű magyar muzikusért: jó hírét, társadalmi pozícióját, vagyonának felét, nyugalmát. Egy borus őszi napon Budapesten temett a hercegnő és a cigánya. Hetekig nem beszéltek másról a fővárosban, csak a szökevényekről. Legendák kerekedtek róluk és a töméntelen millióról, a mi a cigány ölébe hullott. Ha kikocsizott a szerelmes pár, minden szem feléjük fordult s szállójuk ablaka alatt állandóan nagy volt a csoportosulás. *Rigó Jancsi* erősen fölgyűrűzte ugyan magát, de azért nem fordult el a maga népétől. Cigányokat rendelt lakására s gazdagon megajándékozta őket. Elvitte hercegnőjét *Pákozdra*, öreg szüleinek faluvégi vályogviskójába s a vén dádek nagyon csodálkoztak, a mikor látták, hogy a selyemruhás *Chimay* hercegnő nem szégyenli őket, sőt velük alszik s csókolgatja őket. A fővárosi nép kíváncsisága terhére volt a hercegnőnek, elutazott *Zürichbe*, *Karlsbadba*, a hol találkozott édesanyjával, özvegy *Ward Jamesnéval*. A tisztos matrona azt a tanácsot adta *Rigó Jancsinak*, válják el igazi feleségétől, *Barcza Mariskától* és tegye törvényes hitestársává a leányát, a kit már úgy is elválasztottak férjétől, *Chimay-Caraman* hercegtől. A kaposvári törvényszék előtt meg is indult a válópör, a szerelmesek megint visszatértek Budapestre, de nem sokáig maradtak ott, mert *Barcza Mariska*, a harcias cigányasszony üldözte hűtlen férjét s egyszer meg is verte *Rigó Jancsit* a *József-köruton* a hercegné szemeláttára. Magyar asszony akart lenni a szép *Klára*, már beszélt is valahogy, le is akart végleg telepedni egy *Andrássy-uti* villában, de mégis elrepült egy szép nap, mert féltette *Jancsiját* a vitrioltól. Kairóba mentek, hirt sem hallatva magukról mostanáig. *Rigó Jancsi*, ha tehát meghalt, két özvegyet hagyott hátra. De talán nem halt meg végérvényesen s az a hír, a mely halálát költi, csak éppen azt akarja, hogy megint beszéljenek róla. Meg kell tehát várnunk, a hogy a telegramok nyelvén mondani szokták, a hír megerősítését.

— (**Nyilvános könyörgések**.) Holnap reggel a rendes hajnali harangozás egy órahosszáig fog tartani s épen így lesz ez az esteli harangszóval is. És úgy a rákövetkező napon, szombaton, mint vasárnap, egy óráig szólnak a harangok, hirdelve a keresztény világnak, hogy most vagyunk a század utolsó évében s ezért nyilvános könyörgések

tartatnak a templomokban. Ezek a nyilvános könyörgések a rendes mise után tartatnak meg úgy holnap, mint szombaton és vasárnap is.

— (**Öngyilkos sikkasztó**.) A szegzárdi ügyészség — mint meg is irtuk — tegnapelőtt táviratilag értesítette az ország nagyobb városai rendőrségét arról, hogy *Elsner* Ottó Ede, odaváló gazdasági ellenőr nagyobb összeg elsikkasztása után onnan megszökött s valószínű, hogy a főváros felé vette útját. Közölte a megszökött 25 éves fiatalember személyleírását is, mely szerint az kancsalit, felső fogsora hiányzik s az álla föltünően kiálló. A budapesti főkapitányság azonnal megtette a szokásos intézkedéseket s egy rendőr tegnap fölismerte a sikkasztót Budapesten a ligetben és bekísérte a *Hermina-uti* rendőrlaktanyába, hol azonnal kimotozták és vallatóra fogták. Elvették a nála levő holmikat, ezek között egy revolvert is s lerakták azokat a kihallgatást vezető rendőrtiszt asztalán. *Elsner* egy óvatlan pillanatban fölkapta az asztalon heverő töltött revolvert s azzal szíven lötte magát. Mire a mentők kiértek, a sikkasztó fiatalember meghalt.

— (**Hol a ruha?**) Egy rácvárosi polgár furcsa panaszsal állt ma a rendőrség elé. A borkedvelő atyafi az este ellátogatott valamely korcsmába s ott kivette a jóból a maga részét. Aztán ment hazafelé, de már a fele uton azt hitte, hogy otthon van. S nagy nyugalommal tiszta fehérre vetkőzött az utcán, azután pedig keresni kezdte az ágyát. Így haza is ért, de még otthon sem vette észre, hogy le van vetkőződve. Csak a fölébredt feleségének tűnt föl, hogy a hazatért ember cipője nem kopog, s akkor látja, hogy biz' az abban a fehér ruhában tért haza, a miben a szemérmes magyar ember aludni szokott. No keresték is aztán az utcán a ruhát, de nem találták. Abba bizony azóta már beleöltözködött valaki s a polgártárs azt kívánja most a rendőrségtől, hogy kerítse meg neki a rendes ruháját.

— (**A pécsi hírlapírók népnepélye**.) A Vidéki Hírlapírók Országos Szövetségének pécsi választmánya által f. hó 11-én a *Tettyén* tartandó népnepély alkalmából a Pécsi Jótékony Nőegylet, s a Pécsi Izraelita Nőegylet tagjai, valamint az ünnepély rendező bizottsága által meghívott pécsi fiatal hölgyek, tegnap délután a nőegylet helyiségében *Hinka* Lászlóné nőegyleti alelnök elnöklete alatt értekezletet tartottak, melyen *Löwy* Anna, *Löwy* Mártha, *Schapringer* Mici, *Angyal* Ella, *Orf* Paula, *Thomanek* Paula, *Szánthó* Etelka, *Szánthó* Ilona, *Müllherr* Mici, *Kaltnecker* Ilona, *Hoffmann* Mária, *Simon* Lujzika, *Razgha* Ilona, *Breining* Olga, *Pfeffer* Ilona, *Ratkovits* Ilka, *Obetko* Gizella, *Szentgyörgyi* Irénke, *Obetko* Bella, *Schlesinger* Aranka, *Mendl* Ella, *Radocsay* Ilonka, *Radocsay* Mariska, *Folz* Ilona, *Kocsák* Biri, *Bergmann* Böske, *Kusinszky* Blanka, *Farkas* Irma, *Borsi* Aranka, *Borsi* Lucia, *Soóstó* Margit, *Engel* Olga, *Ötvös* Ilka, *Ternovszky* Margit, *Szatmáry* Katinka, *Marschal* Margit és *Sperl* Mici vettek részt. A megjelent hölgyek elhatározták, hogy az ujságírók népnepélyén mindannyian részt vesznek. Azonban mert a meghívottak közül számosan nem jelentek meg az értekezleten, a megjelentek száma pedig a *Tettyén* felállítandó számos sátorra tekintettel kevés, az értekezlet elhatározta, hogy a megjelent fiatal hölgyeknek sátrankénti beosztását a rendezőség fogja eszközölni, s erről a hölgyeket értesíteni fogja. A két pécsi jótékony

nőgyelet tagjai, már felosztották maguk között a pavillonokat. A beosztás szerint: *A tözsdében*: Kindl Józsefné, Krausz Jenőné, Lenkei Lajosné, Miltényi Miklósné, Piacsek Gyuláné, Schapringer Hedvig. *A Cocnag Pavillonban*: Bodó Aladárné, Girardy Józsefné, Dr. Perlis Arminné, Tauszig Matild. *A Pezsgő-Pavillonban*: Engel Gyuláné, Erreth Jánosné, Littke Ernőné, Sauska Jenőné, Schwabach Zsigmondné. *A rózsapavillonban*: Geiger Dezsőné, Fürst Emma, Dr. Fürst Győzőné, Laipzig Antalné, Paunz Hedvig. *A nyerevény tárgyaknál*: Bócz Alajosné, Engel Berta, Erreth Kálmáné, Krausz Klementin, Eizer Jánosné, Stern Károlyné, Ullmann Károlyné. *Bodega és halpaprikás sátorban*: Böhm Berta, Dekleva Vilmosné, Deutsch Kornélné, Herbert Jánosné, Hirschfeldné, Justus Adél, Naschitzné, Ratkovics Ferencné, Salamon Józsefné, Scholz Gyuláné, Szommer Gyuláné, Thaller Gusztávné, Tauszig Ilka, Wachauer Károlyné. *Royal-pavillonban*: Csigo Jánosné, Friedl Károlyné, Kereky Mihályné, Löffler Vincéné, Dr. Nemes Vilmosné, Ruh Valéria, Szánthóné, Szautter Gusztávné, Dr. Tolnai Vilmosné. *Planeta-sátorban*: Eisner Ernestin, Haidekker Anna, Mendl Lajosné foglak felügyelni. *A pénztárnál délután 3—5 ig*: Böhm Cajetanné, Daempff Imréné, Dischka Győzőné, Göblné, Glassné, Guttmanné, Kauffer Davidné, Lakicsné, Miczkyné, Mestritsné, Prägerné, Razgáné. *5-től fél 8-ig*: Angyal Pálné, Balogh Károlyné, Deutsch Lipótné, Förster Bélané, Jakobovicsné, Johann Julia, Kaltenecker Györgyné, Kengyel Janka, Kovácsffy Kálmáné, Lővy Adolfné, Magyarly Gyuláné, Reichné fogják a jegyeket kiadni.

— **(Rác Guszti bucsuja.)** Közeledik az idő, hogy a mi városunk elveszítse egyik népszerű cigányát, a pécsi fiatal hölgyek kedvelt primását, a dzsentrik Gusztiját. Még csak néhány napig lesz alkalmunk Guszti szivhez szóló bus magyar nótáit, tüzes verpezsdítő csárdásait hallani, mert édes mindnyájunk Gusztija, a göndörhaju fekete cigány bucsut vesz tőlünk, el megy messze, messze, Nordérny-be, a honnan nem hallatszanak hozzánk a nyirettyűje alatt fakadó bus dallamok, nem hallatszik el hozzánk az a talpalá való suppé csárdás, melynek hangjai mellett oly sokszor édes, lágyszavú szerelmi vallomásra fakadtunk, a bálteremk sima parkettjén. Rác Guszti bandájával, fényes honvéd egyenruhájában, ma kezdi el bucsuzását a pécsi közönségtől. Ma este az »Otthon« kávéházban játszik, pénteken a »Royal«-ban hangversenyez, szombaton a »Nemzeti Kaszinó« estélyén szolgáltatja a tánczenét, s végül vasárnap játszik hosszú időre utoljára Pécsen, a Tettyén, a »Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének« pécsi választmánya által rendezett népünnepélyén. Fájdó szívvél bucsuzunk el Gusztitól, kinek sok vidám percet köszönhetünk, de vigasztal az a tudat, hogy visszatér ő hozzánk babérral övezetten, mert aligha van oly rideg úép, mely a mi Gusztink hegedű hangjai előtt zárva tartsa a szívet!

— **(Mértékhitelítés.)** A m. kir. pénzügyminiszter nemrég egy rendeletet bocsájított ki, mely szerint korcsmában és vendéglőben csakis a mértékhitelítő hivatal koronás pecsétjével ellátott és általa ürtartalom jelzéssel hitelített üvegekben és poharakban szabad az italt mérni. Ezt a rendeletet, amint megérkezett, tudomására adták valamennyi vendéglősnek és korcsmárosnak, a rendőrség és pénzügyőrség szigorúan ellenőrizte a rendelet betartását s azokat a korcsmárosokat, kiknél nem új hitelítésű üvegeket találtak — záros határidő alatt utasították, hogy üvegeiket és poharaikat ujakkal cseréljék ki és azokat a miniszteri rendelet értelmében hitelíttessék. A korcsmárosok legnagyobb része ezt meg is tette s kisebb csomókban el küldtek ujonnan beszerzett üvegeket és poharakat hitelítés végett. A mértékhitelítő hivatal azonban azzal utasította el a korcsmárosokat, hogy oly üvegeket hozzanak, melyeken az

ürtartalomjelzés már rajta van. S ez némi félreértésekre szolgáltatott okot, ami ellen a korcsmárosok panaszt is emeltek. A tévedés — ugyanis — abban rejlik, hogy a korcsmárosok minden jelzés és ürtartalomjelzés nélküli üvegeket és poharakat küldöttek hitelítés végett, a mértékhitelítő hivatalnak pedig nincsenek meg az eszközei arra, hogy az ürtartalom jelzést is reá tegyék az ivószközökre, amit különben már emberemlékezet óta a gyárak teljesítenek. Az a pénzügy miniszteri rendelet, melyre a korcsmárosok panaszukat állapítják, arról szól, hogy a mértékhitelítő hivatal tartozik az egyes mértékek ürtartalmáról meggyőződni, a hamis jelzésű edényeket megsemmisíteni, a megfelelőket pedig szabályszerűen hitelíteni. Tehát a mértékhitelítő hivatal csupán felülvizsgálati, ellenőrzési tisztet teljesít a gyárilag készült ürtartalom jelzések felett s így teljesen jogosan jár el, ha a jelzés nélküli poharakat és üvegeket visszautasítja.

— **(Bizottsági helyek betöltése.)** A mai városi közigazgatási bizottsági ülésen az erdei kihágási ügyekben másodfokban ítélő bizottságban, a gyámügyi felelőbizottságban, a mezőgazdasági munkások ügyében másodfokban ítélő bizottságban egy-egy pótag helyre volt betöltendő. Az ülés mindhárom helyre Pleininger Ferenc bizottsági tagot választotta meg. A börtönvizsgáló bizottságban szintén egy tag helyre volt betöltendő; erre a helyre az elnöklő főispán szintén Pleininger Ferencet nevezte ki.

— **(Meglöpött virágáros leány.)** Már nem egyszer szót emeltünk a »virágáros lányok« intézménye ellen, mely minden tekintetben csak káros azokra a szerencsétlen kis páriákra, kik mezitláb, egy szál szoknyában, késő éjnek idején végig mászkálják a nyilvános helyeket, hogy néhány krajcárt keressenek. Nemcsak hogy a virágárusok megengedésével, elvonják a fiatal, tanköteles gyermekeket az iskolába járástól, hanem szinte mesterségesen nevelik azokat a társadalmi kelevényeket, melyek amugy is napról-napra, gomba módjára szaporodnak nálunk. Egy ilyen virágáros leánykát tegnap este meglöptek a Percel utcában. Androvits Mariska, ki valahol a Puturluk-utcában lakik, néhány szál virággal betért a »Központi kávéház«-ba, s miután ott egy pár rózsát eladott, befordult a Percel-utcába. Ott aztán valami siheder megtámadta a kis leányt s hatvan krajcárnyi pénztől megfosztotta. Hogy ki volt a támadó, azt nem tudni. Most keresik.

— **(Egy havi adó.)** Dragonescu Döme kir. pénzügyigazgató bejelentette ma a város közigazgatási bizottsági ülésén, hogy Pécs városában a múlt hónapban 59015 frt folyt be egyenes adókban, míg a múlt év május hónapjában csak 55248 frt. Azonban, míg itt az eredmény kedvezőbb, addig a múlt év első öt hónapjában befolyt 147.000 frtnyi eredmény nagyobb, mint a folyó évi, mert a folyó év első öt hónapjában csak 136.695 frt folyt be. Hadmentességi adóban ez évben eddig 2221 frt hátralék van. Végül jelentette a pénzügyigazgató, hogy az egyenes adó kivetési munkálatok a folyó évre az egész város területére nézve befejeztettek s most a fölszólalási bizottság tárgyalja a kivetéseket.

— **(Megvert kocsis.)** Weinberger János siklósi lakos, a napokban beküldte Huszár János nevű kocsisát bevásárlás végett Pécsre. Huszár midőn idebent dolgát elvé-

gezte, úgy este nyolc óra tájban kocsijával hazafelé indult. Utközben azonban, két előtte ismeretlen ember megtámadta, s követelte tőle, hogy a kocsiján levő holmit pakolja le. Ezt Huszár természetesen nem tette, mire a két ismeretlen, bottal ütlegelni kezdte. A megtámadott kocsis csak úgy tudott támadói elől menekülni, hogy valahogy kezeügyébe kerítette a gyepelőt s a lovak közé csapva elhajtatott. A vakmerő támadókat most keresik.

— **(A »Pécsi jótékony nőgyelet«)** javára f. évi május hó 20-án a városi színházban rendezett műkedvelői előadás (»Dolovai nábob leánya«) a jótékony nőgyeletnek 256 frt 10 krt jövedelmezett. Ebből kiadás 118 frt 44 kr. A pécsi jótékony nőgyelet pénztára javára tehát 137 frt 66 kr esett. Az előadás alkalmával felülfizetett Fekete Mihályné 2 forintot.

— **(Athelyezés.)** Mányoky Kornél, tamási kir. járásbirósági végrehajtó a szegszárdi kir. járásbirósághoz helyeztetett át.

— **(Egy havi rend.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén a polgármester előterjesztette jelentését a városi közigazgatás múlt havi tevékenységéről és állapotáról. E szerint a központi iktatóba a múlt hónapban érkezett 2582 ügydarab; hátralék volt áprilisról 1169 ügydarab. Az összes közül elintéztetett 2111 ügydarab, a folyó óra áthozatott 1640 ügydarab. A rendőrkapitánysági iktatóba érkezett 2165 darab; hátralék volt 92 darab; elintéztetett 2160 darab, maradt a folyó óra 96 darab. Bűnügy volt 13; vétség 15; kihágás 116; letartóztatott 113 egyén; eltoloncoltatott kísérettel 3, kötött utlevéllel 48 egyén. A Pécsre érkezett idegenek száma volt 780. A mi a munkásviszonyokat illeti, különösen az építőmunkásoknál nagy a munkahiány. A községi bírósághoz érkezett 684 panasz; letárgyaltatott 550, megszűnt 33; a folyó óra áthozatott 41 darab. A bányatelepi községi bírósághoz érkezett 36 panasz; letárgyaltatott 28, megszűnt 8 ügy.

— **(Iskolák szaporítása.)** A kuluszminiszter a város közigazgatási bizottságának a városi iskolák múlt évi állapotát tárgyaló jelentésére vonatkozólag leirt a bizottsághoz, hogy mivel a város iskoláiban 14 osztály van olyan, melyben egy tanító vezetése alatt nyolcvannál több növendék van, a város gondoskodjék kellő számú osztályok felállításáról. A leiratot ma olvasta fel a közigazgatási bizottság ülésén Salamon József kir. tanfelügyelő, de mivel a szigetközi városi iskola újraépítésével és kibővítésével e hiányokon lesz, a bizottság a leiratot egyszerűen tudomásul vette s a minisztert értesíteni fogja, hogy kellő számú osztályok felállítására az intézkedés már megtétele.

— **(Pezsgő-statisztika.)** A champagnei szőlőművelő egyesület múlt évi statisztikája érdekes adatokat közöl a pezsgő-fogyasztásról. E szerint Franciaországban a múlt évben nyolc és fél millió üveg pezsgőt adtak el, az egész forgalom pedig meghaladta a huszonhét milliót. A pezsgőgyárak pincéiben levő készlet meghaladja a száztizenegy millió üveget. Ez a készlet négy évre elegendő. A francia pezsgőgyárosokat az angol beviteli vám felemelése nem kevésbé nyugtalanítja, mely palackonként 21 centimet tesz ki s a mely különösen az olcsóbb pezsgőnél sokra megy.

— **(Pécsi diákok Mohácson.)** A ciszterci rend főgimnáziumának 125 növendéke ma reggel a félhatórai vonattal utazott el Bitter Illés tanár vezetése alatt Mohácsra. A tanulók kirándulásának programja a következő: Megérkezésükkor a mohácsi hősök emlékére emelt kápolnához vonulnak, hol *Surányi Miklós* VIII-ik osztályu tanuló elszavalja *Vörösmartynak* »Mohács« című költeményét, *Nagy Benjámint* tanár beszédet tart és *Musch Lajos* tanuló szaval. Ezután villásreggeli lesz, mely után kivonulnak II. Lajos király szobrához, hol *Frankl J.* VI-ik osztályu tanuló a szobrot megkoszorozza és *Szuly Jenő* szavalni fog. A vasuti restaurációban lesz az ebéd s délután Mohács nevezetességeit tekintik meg a tanulók s csolnakáznak a Dunán. Haza az esti fél-tizenkétórai vonattal érkeznek.

— **(A baja-báttaszéki hid.)** Egyes lapoknak azt a híret, mintha a kereskedelmi miniszter a baja-báttaszéki Dunahidnak és az ahhoz tartozó vasutvonalnak építését, illetőleg ezek terveinek elkészítését elrendelte volna, illetékes helyről eredő értesülések szerint most megcáfolják. Így hát a baja-báttaszéki hid ügye is szerencsésen tengeri kigyóvá nővi ki magát, mely sohse lép a megvalósulás stádiumába.

— **(A házasság kora.)** Ez a boldog kor minden államban más és más. Mig Németországban — mint Magyarországon most is — eddig legalább tizenhét évesnek kellett lennie a házasulandó férfinak, addig most az új német polgári törvénykönyv huszonegy évet

kíván, a nő részéről tizenhatot. Ausztriában mindkét nemnél 14 év a minimális kor. Franciaországban és Belgiumban a férfinak 16, a nőnek 15, Spanyolországban tizennégynek, illetve tizenkét évesnek kell lennie, Oroszországban fordított a viszony. A férfinak tizenégy, a nőnek tizenhat évesnek kell lennie, hogy házassodhassanak. Svájc és Görögország Spanyolországot követik e kérdésben. Törökország nem köti korhoz a házasságot, csak bizonyos vallástani ismeretük legyen a szerelmeseknek.

— **(A jégkereskedés fejlődése.)** A jéggel való kereskedés kora még aránylag fiatal. Londonba 1805-ben szállították az első hajórakomány jeget. A többi városokban a jégkereskedés jóval később indult meg. Londonba a jeget eleintén Bostonból, a Wenham-tóból, később pedig Norvégiából: az Opegaard-tóból szállították. A mikor a jég használata általánossá vált, a mesterséges jég készítéséhez fogtak hozzá. Az 1862. évi londoni közkiállításán bemutatott legelső jégkészítő gép elsőrangú látványosság volt. 1872-ben alapították Berlinben az észak-német jégműveket 2,400.000 márka részvénytőkével. A társaság jégvermeiben a jég, melyet a Berlin környékén lévő tavakból szereztek be, csekély veszteséggel évekig eláll. Újabb részvénytársaságok keletkezését hátráltatta a csekély, alig 2 százaléknyi osztalék, melyet a jégművek a részvényeseknek juttatnak. Berlin fő jégszállítói manapság kisebb vállalkozók. Az 1897—98. év telén kevés volt a fagy s így leginkább

Svájcra, Norvégia és Oroszországra voltak utalva. A jég ára ekkor 100 kilogrammonként 1.20 márkáról 4 márkára emelkedett. Norvégiából egyébkor 40—60 cm. vastag jégtömböket szállítottak, ezen a télen ott is alig 25—30 cm. vastag volt a jég. Londonban nyáron mintegy 1500 tonna, nagy forróság esetén 2000 tonna jeget fogyasztanak. E jég beszállítására állandóan egy kis flotta van utban. Ez idő szerint Londonban két jéggyár van, melyek naponként 150.000 kgramm jeget állítanak elő.

— **(A közegészség és a városi gazdálkodás.)** *Záray Károly* dr. ma a közigazgatási bizottsági ülésen egy meglehetősen kényes ügyben interpellálta a polgármestert. Interpellációját azzal kezdte, hogy ez iránt már a múlt havi ülésen is kérdést intézett a polgármesterhez, de mivel a ma felolvasott múlt havi jelentésében sem szól az úgyről, ismét megkérdezi tehát, hogy miben áll a hatóság által engedélyezett rendőri felügyelet alatt álló nők ügye; fizetnek-e kereseti adót és egyéb díjakat s mennyit? Ez a kényes kérdés kellemetlenül érinthette *Majorossy Imre* polgármestert, mert azt vitatta határozott felelet helyett, hogy az úgy csak egészségügyi tekintetben tartozik a közigazgatási bizottság elé s erre nézve azzal igazolta a hatóságilag életbeléptetett új »rendszer«, hogy a kigyó-utca kiürítették s a titkos prostitúciót ezzel kell megakadályozni. *Czifer Elek* dr. tisztí főorvos igazolta is ezt közegészségügyi tekintetben, hanem az interpelláló a kérdés pénzügyi részére választ csak nem nyerve s kérdés, hogy a jövő havi ülésen is fog-e nyerni, a mikor részletes jelentés tételére hívta fel ez ügyben a polgármestert a bizottság. Mert hát erre az egész új rendszerre helyesen mondta

Hogy mostoha apjával most már a Davis Lucian iránt érzett szerelemtől nem beszélhet, világos volt előtte, szintúgy az is, hogy nem maradhat tovább mostoha apja házában, ha nem akar neje lenni az előtte gyűlöletes kérőnek.

Minden csepp vére forrott annál a gondolatnál, hogy ravasz, kegyetlen mostoha apja mint akarja őt megrövidíteni és hogy mily csaló módon, mily rosszul bánik vele.

Nem volna hát számára más választás, mint hogy megszökjék, hogy sorsát kedvesének kezeibe tegye le? Egy órával előbb még irtóztott ettől a lépéstől, most kész volt reá. Nemsokára aztán elhatározottan kelt föl.

— Elmegyek Hagarhoz — mormogta félig hallhatóan. Ő ismerte anyámat, ő mindent tudhat.

Izgatott kedélyvel sietett egy az utszélől nem messze eső házikóhoz, a hol egykori dajkája lakott. Mint rendesen, az ablaknál találta őt, a mint kötögetett. Csodálkozva nézett föl az öreg asszony, a mikor a leány hevesen, előtte szokatlan felindulással a szobájába lépett.

— Mi bajod van, gyermek? — kérdezte régi neveltjét, fürkésző szemekkel nézve rá.

— Azért jöttem, Hagar, hogy tőled boldogult anyámról valamit megtudjak — felelte a leány és dajkája mellé ült. Eddig nem bántottalak kérdéseimmel; mostoha apám meg is tiltotta, hogy erről beszélj, de egyszer mégis el kell mondanod anyám történetét; igen, még ebben az órában. Akarom!

Csodálkozva tekintett az asszony a felhevült leányra.

— Gyermekem, nem tudod, hogy mit kívánsz — hebegte. Mr. Arthur megesküdött rá, hogy nem láthatlak többé, ha erről csak egy szót is ejtek.

félig vidáman, félig türelmetlenül. — Mig én visszajönnék, már rég hozzákényszerített volna öreg, pupos barátjához. vagy ha nem, hát ellenem ingerelt volna téged . . .

— Ugyan hát teheti azt? — nevetett Alice.

Egy hatalmas, terebélyes tölgyfa alatt állottak meg, a mely mellett az országút a faluba vezetett. Egyszerre, mintha csak az ágakról szakadt volna le, egy kis, zömök parasztfiu állt előttük és Luciannak táviratot adott át. Azután zavarodva annyit makogott, hogy a vendéglős mondta, hogy ezt az urnak hozza el.

Izgatottan tépte föl a fiatal ember a boritékot és elolvasta a pár szót tartalmazó táviratot.

— Jól van, fiu — intett a gyereknek — szaladj vissza a fogadóba és mondd meg a szolgáltnak, hogy csomagoljon, mert már este el kell utaznom.

Borraivalót adott a kis levélhordónak, azután Alice felé fordult:

— Holnap helyett már ma el kell mennem, édes — mondta. — Gondold meg hát magad gyorsan, hogy velem jöss-e, vagy sem. Gondold meg, hogy milyen egyhangu lesz itt, nálam nélkül az életed, — és ne feledd, hogy én szeretlek és hogy te mindenem vagy. Határozál, kis erdei manó! Ma estig időt adok; aztán itt e helyen elvárlak a válaszszal.

— Jó, eljövök! — bólintott rá Alice.

— Ördögien csinos leány — mormogta a faluba távozó fiatalember magában -- de azt hiszem, ma nem jön velem. Nos, a magányosság egynehány hete majd megszeli az én gerlicémet; a mi a mostoha apát illeti, az aligha fog dühöngeni a lány szökése miatt. Ugyan

rá az interpelláló, hogy ez megint jellemzi a városi gazdálkodást. A város közepén levő büntetés-kitelepítési közgyűlés s ime a hatóság saját kezdeményezéséből rábocsátja a város főutcáira az engedélyezett éjjeli pillangók seregét, kik este nyolc órától akár kivilágos kivirradtig árulhatják bájaikat az utcákon. Ezért bizony más városban sokat kell fizetni ezeknek a páriáknak s talán a nemes hatóság ebből a pénzből akarja a városi kassza »pillanatnyi pénzzavarait« pótolni, vagy ezen akarja az új városházát és az új vágóhidat felépíttetni?! Mert a közönségre semmi tekintettel sincsenek az ellenőrzés terén s ma-holnap az esti korzóra jóhírnevére kényes nő ki sem mehet, mert az éjjeli pillangók társaságában találja magát. Sőt tudomásunk volt arról is, hogy a városháza melletti s a város tulajdonát képező Percel-utca 3. számú házba a bérlő albérletbe két ilyen éjjeli pillangót engedett lakásba s a rendőrség csak akkor kergette ki őket, mikor már kéz alatt figyelmeztetést kapott, hogy ha nem intézkedik, hát legközelebb nyilvánosan hívják fel a botránys állapotra a csirkefogók elszalasztásában meggyengült figyelmét!

— **(A budaikülvárosi vasuti megállóhely)** érdekében a városi Tanács most készítette el a felterjesztést Hegedüs Sándor keresk. miniszterhez, melyben a megállóhely kibővítését és az állomásnak a darabáru mellett a gyorsáru forgalom közvetítésére leendő berendezését is kéri. A felterjesztést ma küldték fel a miniszterhez s most jó reménységgel várhatjuk annak kedvező elintézését. Mert az az egy jó megvan ebben a csunya életben, hogy remélni — mindent szabad.

— **(Egy család életveszélyben.)** Ily cím alatt bőven irtunk arról a dinamitmerényletről, melyet szombaton este eddig még ismeretlen tettesek kíséreltek meg *Gianone* Virgil bányagondnok ellen bányatelepen. A rendőrségi vizsgálat azóta erélyesen folyik a tettesek kipuhatólása végett, de pozitív eredményt még eddig nem ért el. A Dunagőzhajós társaság igazgatósága ma száz forint jutalmat tűzött ki annak, ki a vakmerő tettesek nyomára vezeti a hatóságot. Mint értesülünk, *Gianone* Virgil — kinek neje a merényletnek csaknem betege lett a kiállott ijedtség miatt — ma hosszabb szabadságra ment.

— **(Katonai hírek.)** Csáford-jobbázi *Bolla* Kálmán altábornagy, József főhercegnek, a magyar honvédség főparancsnokának adlátusa, tegnap este Pécsre érkezett s ma szemlét tartott a pécsi 19-ik honvédegység és 8-ik honvédhuszárezred felett. *Láhner* Viktor altábornagy, a katonai gyakorlótér munkálatai megtekintése végett tegnap szintén Pécsre érkezett. Végül *Cibulka* Hubert, vezérőrnagy ma tartott szemlét a 44-ik és 52-ik gyalogezred felett s innen Kaposvárra utazott.

— **(Uj plébános.)** *Rajcy* János, szatnai adminisztrátor, ugyanoda plébánossá kineveztetett.

— **(Élet és halál.)** *Cirer* Elek dr. tiszti főorvos ma terjesztette elő a városi közigazgatási bizottság ülésén a közegészségügy mult havi állapotáról szóló jelentését. E

szerint a mult hóban a közegészségügy állapota elég kedvező volt; az elhalálozások nagy részét azonban a tüdővész, vörheny, difteritisz és hasihagymáz okozta. A kórházak forgalma április hónaphoz képest 139-el apadt, mert míg áprilisban 831 beteg, addig májusban 696 volt a betegek száma; ezek közül a városi közkórházban 578, az irgalmasoknál 74, a bányatelepi kórházban pedig 44 beteg volt. Élve született május hó folyamán 92 egyén; 53 fi és 39 nő. Meghalt 90 egyén; 41 fi és 49 nő. Ikerszületés volt 1 esetben. Házasságkötés 35 esetben történt.

— **(Cirkusz Pécssett.)** Ma érkezett meg az Enders-féle cirkusz hatvan darabból álló lóállománya Pécsre. A lovak fölött a hatósági ellenőrző vizsgálatot *Pajor* Leo, városi állatorvos teljesítette, *Kovács* Antal rendőrbiztos kíséretében. A cirkuszban ma este kezdődnek meg az előadások s mivel Endersék, a merre jártak, mindenütt igen jó előadásokat produkáltak s Pécssett is ezelőtt két évvel igen kedvelték őket, bizonyára most is jól fog menni a soruk nálunk, hol bizony jelenleg alig kinálkozik esténként más szórakozás a közönségnek, mint a cirkuszba járás.

Művészet, irodalom.

○ **Aphrodite**; »Milói Venus«. Csak egy név és milyen ereje van! Egy szám a Louvre szoborgyűjteményében, de mily varázsa van e számnak! Egy megfaragott márványtömb, mely meghódított mindünket! Meg, mert több en-

miért is nem szenvedheti ezt a leányt. Hm, talán az öreg Hagar tudja az okát; igazán, kedvem lenne, hogy kikutassam.

Egy darabig határozatlanul állott, azután folytatta utját. Meg volt győződve róla, hogy ő, a ki magát a nőkkel szemben mindaddig ellenállhatatlannak hitte, ezuttal könnyű játékot fog játszani.

Ezalatt Perth Alice a leküzdhetetlen érzelmek hatása alatt még mindig azon a helyen állott, a hol kedvese magára hagyta. Soká gondolkodott azon: kövesse-e, vagy maradjon. Azután végre arra határozta magát, hogy előbb mostoha apja előtt nyíltan fog a dolgról szólani, de semmi esetre se fogja megengedni, hogy szívét Davis Lucian ellen fordítsák. Ép a mikor hazafelé akart indulni, látta, hogy mostoha apja, Arthur John egy másik ember társaságában feleje jön. Az a másik volt az, a kit mostoha apja neki szánt. Adams Amos. Csunya, kicsire nőtt ur volt Adams, arcvonásai visszataszítóak voltak s a szemei gyanakvóan, szuróan hunyorítottak vastag, bozontos szemöldökei alól.

Alice szinte borzadt, a mikor rátekinett. Izgatottan meghúzódott egy sűrű bokor mögé, meg akarta várni, a mig mind a ketten elmennek mellette. De Arthur ép a bokornál hirtelen megállott és a nélkül, hogy sejtene mostoha lánya közellétét, egy kidőlt fatörzsre ült.

— Ugyan, ugyan Adams? — hallatszottak Arthur szavai — mi köze magának az én meghalt feleségemhez? Ne is beszéljen többé róla! Elég rossz, hogy nekem csak a vagyonának haszonélvezetét hagyta; egy fűszál, egy göröngy fölött se rendelkezhetem. A birtok és minden fillér halálom után leányára száll.

— Tudja ezt Alice?

— Ha tudná. Önnek egyáltalán nem lehetne kilátása ahhoz, hogy megkapja, — hangzott a meglehetősen kevéssé udvarias válasz. Szerencsére én gondoltam felőle, hogy erről egy árva betűt se tudjon meg. Nos, látja, kedves barátom, soká már nem fogok élni — a szivgyöngöseség egyre jobban aggaszt — s ha ön elveszi azt a leányt, önre száll természetesen az egész vagyon. Csak azért szeretném mostoha lányomat önnek adni, hogy utolsó éveimet nyugodtan tölthessem; de ennek fejében megkivánom, hogy ön a velem szemben való követeléséről mondjon le, az adósságot megsemmisítse s azonkívül a tizezer dollárt lefizesse.

Adams töprengően sodorgatta ritka szakállát.

— Hm, ez kissé nagy ár — jegyezte meg aztán. Mindazáltal, a leány csinos, tetszik nekem. Tehát beleegyezem!

— Ön nagyon jó vásárt csinál, Adams, — felelte a szemével hunyorítva Arthur — s ennek tetejére ön még az áldásomat is kapja.

Még egy darabig beszélgettek a dolgokról, azután Arthur megkérte az ő méltó párját, hogy az ügyet Alice-szel kellemetlenség nélkül rendezze s mindvégig kitaró legyen annak keze elnyerésében. Adams rábiccentett a fejével s ezzel együtt mentek Arthur háza felé, mialatt Perth Alice, a gyalázatos alku áldozata, mintegy megígézve attól, a mit hallott, mozdulatlanul a helyén maradt. De a lánynak — fiatal kora és még szinte gyermekies külseje mellett is erős jelleme, forrongásra hajló természete volt, a melyhez csak az első külső hatás kellett, hogy kitörjön.

nél. E névben egy klasszikus nép istenvilágának legbájosabb alakja szunnyad; e szám egy nagy művészi fejlődés és művészi tevékenység fölülmulthatlan emléke; s a sik márvány alatt szinte látják a vér lüktetését, a mint a legbájosabb olimposi alak könnyed testében futkos. E remek, klasszikus szobor reproductióját hozza a Nagy Képes Világtörténet 29-ik füzeté, a »Görögök Történeté«-ben. A számtalan szép reproductió között is feltűnik a »Venus Victrix« (a győzelmes Vénus) csonka szép szobra. — A munka 12 kötetben jelenik meg s Marcali Henrik szerkeszti. A most folyó második kötetet Dr. Gyomlay Gyula írta. Egy kötet ára diszkötésben 8 frt. Füzetenként is megjelen. Minden szombaton egy füzet, ára 30 kr. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság, Budapest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

Törvénykezés.

§ Csőd. A kaposvári kir. törvényszék Varga József, lengyeltóti vas- és fűszerkereskedő, ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztosul Galamb Zoltán, törvényszéki bíró; tömeggondnokul dr. Bók Zsolt Lajos, lengyeltóti ügyvéd, helyettesül dr. Müller Nándor kaposvári ügyvéd rendeltettek ki. Igénybejelentési határidő július 26-dika, felszámolási határnap július 29-dike.

§ A postás-kisasszony kelengyéje. Nagy feltűnést keltett annak idején fővároszerte — és Pécsen is — az az eset, hogy egy előkelő családból származó szép leány, Jamnicky Jenő, volt baranyamegyei aljegyző, nyugalmazott miniszteri osztálytanácsos leánya: Erzs, a ki családja szorult viszonyain azzal igyekezett segíteni, hogy postáskisasszony lett, a gondjára bízott pénzből nagy összeget el-sikkasztott. Jamnicky Erzs sikkasztása nem az a közönséges sablonja a rossz utra tévedt büntetéseknél, ahol a könnyelműség vagy a pénzvágás az egyetlen mozgató rugó. Ebben az esetben van sok tragikus jelenség és még több társadalmi morál. A szép leányt magas igényekkel nevelték, bár a család kizárólag az apa csekély fizetésére, majd még csekélyebb nyugdíjára volt utalva. Így alig lehetett kilátás arra, hogy Jamnicky Erzs megfelelő pártihoz jut. Mikor mégis akadt egy derék és vagyonos fiatal ember, a ki a szép leányt hajlandó volt feleségül venni, nagy volt az öröm a családban. Az az egy ürömcsepp vegyült csupán a család boldogságába, hogy Jamnickyék attól tartottak, hogy a párti vissza talál menni, mert a leánynak még kelengyére valója sem volt. Ez az aggodalom vette el Jamnicky Erzsinek az esztét. Egy reggel meglátogatta egyik barátnőjét, Zachár Juliannát, ki a Kerepesi-uti postahivatalnál volt kiadónő. Mikor pedig látta, hogy nagyon sok dolga van, maga is ajánkozott, hogy segíteni fog. Le is ültették és rögtön munkához is látott. Sok, nagyon sok pénz fordult meg Jamnicky Erzsébet kezében, miközben — mint maga is bevallotta, — folyton eszébe járt az ő nagy baja. Egyszer csak gondolt egyet, zsebrevágott egy pénzes levelet és azzal hazament. Otthon kivette belőle a pénzt. Ezerkétszázötven forint volt benne, melyből háromszázat anyjának adott át, kinek azt mondta, hogy egy budai ember adta neki kölcsön, a többit pedig el-tette magának kelengyére. Azonban erre már nem volt szükség. Még az nap rájöttek a dologra. Jamnicky Erzsébet lopással, anyja pedig orgazdasággal vádolva törvény elé került. Két bíróság a leány bűnét kétféleképpen ítélte meg. A budapesti királyi törvényszék a pénzes levelet zárt jószágnak vette, melynek feltörése súlyosbító körülmény, de a budapesti tábla más álláspontra helyezkedett és a pénzes levelet nem tekintve zárt jószágnak, mert — ugymond — a vádlott valószínű vallomása szerint a levél pecsétje a zsebben feltört, a be nem ragasztott levél pedig így magától

nyílt fel. Ehhez képest a törvényszék Jamnicky Erzsébetet hat hónapi, a tábla azonban csak két hónapi fogházra ítélte. Az anyát mind a két bíróság felmentette. A kuria, mely ma foglalkozott ezzel az ügygel, a tábla nézetét tette magáévá és annak ítéletét hagyta helyben.

TÁVIRATOK.

— **A kiegyezés válsága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a két miniszterelnök ma sem találkozott személyesen. A király délelőtt Goluchovszky gróf külügyminisztert fogadta kihallgatáson; délután pedig hir szerint mindkét miniszterelnököt fogja fogadni. Széll Kálmán ma meglátogatta Goluchovszkyt és tanácskozott vele. Fejérváry báró honvédmiszter délben külön kihallgatáson volt a királynál.

— **Dreyfus ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brincard, volt képviselő, jelenleg Daumont város polgármestere, megtagadta a semmitőszéknek a Dreyfus-pör revízióját elrendelő ítéletének falragaszokon közhírré tételét. — A párisi „Journal“ szerint Baurepairet a becsületrend tanácsa elé idézték.

— **Az egyetem új rektora.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti tudomány egyetem rektorává ma Ponori Theurewk Emil, bölcsészeti tanárt választották meg a jövő egyetemi tanévra.

— **Féltékenység miatt a halálba.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nyiregyházán Rubos Árpádné Serfőzy Zseni színésznő öngyilkos lett. Az öngyilkosság oka: féltékenység. Tavaly nyáron Rubos Árpád színész lőtte meg magát Serfőzy Zseni miatt, ki akkor még jegyese volt s ő is féltékenységből. Felesége azonban most bele is halt a féltékenység miatt elkövetett öngyilkosságba.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 8.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8-72. —
Tengeri: 4-62. — Rozs: 6-82. — Zab: 5-49.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 360-00. — Magyar hitelrészvény: 388-90 — Államvasut: 358-80.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1899. évi június hó 5-én s köv. napjain elintéztet ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Pál Antal.

- V. 1216. özv. Sümegi Imréné s t. — Sümegi Antal s t. 1278 és 1010 frt. — rmv.
1298. M. kir. államvasutak kaposvári kisaját. — rend.
1338. Légrád község birtokosainak urbéri rendezése. — mv.

Előadó: Tóth Béla.

- V. 1474. Findeisz István s t. — Findeisz István holtta nyilv. — hh.
1393. Nagy Sándor — Farkas Julianna házass. felb. — mv.

1394. Szennai István — Zákányi Katalin » »
— mv.
1395. Joó Borbála — Stóger János » »
— hh.
III. 1398. Bors Györgyné — Dér János s t. végr. — rend.
Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 1243. Kacskovits Boldizsár — Kacskovits János s n. 770 frt 05 kr. — rmv.
1326. Talabér Kálmán s n. — Sterczfinger Samu végr. mszűnt. — fo.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1471. Buda Ottó — id. Bozay Pál 700 frt. — hh.
1472. Oprocsán József s t. — Oprocsán Jakab s t. öröks. — rmv.
1473. Gyenei György — Plek Juli s t. ing. teherm. — rmv.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 1397. Idei Ferenc s t. — özv. Idei Ferencné öröks. — hh.
1436. Gróf Pál s t. — özv. Gróf Pálné » — hh.
1466. Stern Sándor — Záborszky Károly 700 forint. — hh.

Előadó: Graff Károly.

- III. 1383. Schreiner Ferenc s t. — Czengruber Magdolna s t. tjog. — rend.
1405. Horváth Mihály s n. — Hermann Mátyás s t. tjog. — mv.
1411. Tóth Verona — Vajda Katalin s t. zjog előj. — hh.
1419. Weininger Gáspár s t. — Fogt Ferenc s t. tjog. — hh.
1443. Vecsanin Antal s t. — Szigetácz Éva s t. végr. — hh.
1450. Engel József fia cég — Czébán Antal s t. » — fo.
1456. Hirt József — Kresz Mihály végr. — hh.
1458. Kremusza János s t. — Farkas József végr. — mv.
1446. Weisz Károly s t. — Rüll Anna s t. törlés. — hh.
1478. Freidinger és Rosenthal cég — Czövek István végr. — rmv.
1480. M. kir. kincstár — Pécsen István végr. — mv.
1481. » » — Kocsis József s t. végr. — mv.
1494. Pick Hermann s n. — Polkádarácz Pávó s t. tlkv. — mv.

Előadó: Szabokszky Ferenc.

- III. 1457. Mohácsi takptár — Sey Isvánné végr. — mv.
1459. Szabó Pálné önként. ár. — hh.
1477. Curgói takptár — Ritecz János végr. — rend.
1479. Sorms & Dietinger cég — Wilhelm Antal végr. — mv.
1484. Schubert & Schlesinger cég — Teinczmann Viktor végr. — hh.
1491. Pap Ferencné — Pap Ferenc végr. — rend.
1492. » » — » » — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Boz Alajos.

- V. 1764. Lombár István s t. k. t. sért. — vu.
1766. Ács László becs. sért. — vu.
1768. Fürst Pál » — vu.
1769. Kis Kovács Jánosné s t. becs. sért. — rmv.
1778. Lengyel György s t. becs. sért. — mv.
1779. Trenhusz Jánosné » — mv.
1787. Hufnagel Jánosné lopás. — hh.
III. 1797. Papszt János s t. » — hh.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 1516. Stern László sikk. — hh.
1530. Feldmann Márkus megveszteget. — fo.
III. 1507. Magyar György s t. suly. t. sért., becs. sért. — hh.
1509. Kovács Pál s t. suly. t. sért. — fo.
1510. Ovczár János sikk. — hh.
1537. Heidt György s t. suly. t. sért. stb. — hh.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1788. Wurm Pál hiv. hat. való visszaélés. — hh.
1789. Tóth György erősz. nemi köz. — hh.
III. 1739. Pálinkás József rágalm. — rmv.
1744. Lakatos Lászlóné s t. rágalm. — hh.
1767. Horváth József k. t. sért. stb. — ms.
1772. id. Littke József rágalm. — hh.
1773. Baránovits György » — hh.
1792. Pasker József zugir. — hh.
1793. Mosó János vall. ell. kih. — rend.
1799. id. Molnár József s t. közcs. ell. kih. stb. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1771. Kovács György s t. 27 rendbeli lopás. — rend.
1785. Kontrecz Lenárd m. okir. ham. — hh.
1754. Dorsa István sikk. — ms.
1796. Kolompár György 1889. VI. t.-c. 44. §. 2. bek. út. kih. — ms.
1818. Popovics Tanasztia s t. suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1585. Ifj. Filipán János s 19 társa magánosok ell. erősz. stb. — rmv.
1605. Höning Lajos id. vagyon rong. — hh.
1617. Péter Márkus m. lak. sért. — hh.
1649. Furd József hat. ell. erősz. — rmv.
1650. Keszthelyi Károly lopás. — hh.
III. 1742. Groszmann Jakab közeg. ell. kih. — rend.
1743. Gelencsér István s t. suly. t. sért. — hh.
1795. Klárik Ferenc s t. közcs. ell. kih. — rmv.
1800. Gyuka Józsefné s t. > > — rmv.

Elintézésre kintzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi június hó 12. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1514. Gyúd község birtokosai tagosítás.
1515. Stern Károly — Faigl Ignác s t. ügyvédi munkadíj.
1544. Posztrovits Mátyás — Baranyamegye árvaszéke gond. megszdnt.
III. 1467. Hidasd község — Hidasdi bánya-társulat zárlat.
1482. Nagykanizsán elhalt Matus Erzsé hagy.
1483. Kerecsen községben elhalt Kutor Mária hagy.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1501. Ürögi Mihály — Felber Péterné végr. megszdnt.
1539. Nyul Péter — Hochreiter Kornél 1124 forint 50 krajcár.
1396. Rác József — Varga Anna házass. felb.
1399. Szücs Mari — Gazsi Ferenc > >
1470. Domján Ferenc — Szlavecz Rózi házass. felb.
1500. Bolt Erzsébet — Gang Adám > >
1545. Márcz Mária — Kienle József > >

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1415. Bazsó József — Rojkó József s t. ing. birt.
1343. Schmiermund Ernő s t. — Siklósi takptár jog. megszdnt.
1512. Siklósi takptár — Spitzer József 247 frt 50 krajcár.
1570. Piller György — Szabó Péter 25 frt.
1579. Letenyei takpéztár — Vadlya György s t. 73 frt.
III. 1513. Simon János — Repák József s t. 200 forint.
1516. Dr. Egy Béla — Gölöncsér János s t. 35 frt.
1523. Murakózi takptár — Fucskó Vida végr.
1541. Solt járási takptár — Dr. Cholnoky Sándor végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1475. Mészáros György s n. — Rác József birt. per.
1503. Nikolausz András és János — Leitpold Péter birt. per.
1574. Szabó Erzsébet s t. — Cseh Péter s t. birt. per.
III. 1506. Miklósa István — Mikola Pál kötv. kiad.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rókk Gyula*

- V. 1502. Sipos János — Bók Pál szerződés érvényt.
1524. Gaál Lőrinc — Fekete Lipót s t. gazd. felsz. kiad.
1540. Glöckner Péterné s t. — Csernyus Istvánné s t. okir. kiad.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1493. Rónaky Ignác — Fúrhan Anna zjog bek.
1495. Blauhorn Izidor — Ledermayer Vince végr.
1496. Dr. Liber György — Illaits György s t. végr.
1507. Tausig Adolf — Románi István végr.
1508. Kerner György s n. — Mózes György s n. végr.
1518. Kovács György — Ceszár Mária s t. rangsor. felj.
1519. Hadalán András s n. — Ceszár Mária rangsor. felj.
1520. Kollarits Bálint s n. — Ceszár Maria rangsor. felj.
1527. Einfinger Kristóf s n. — Einfinger György s t. tjog.
1528. Ifj. Schäffer János s t. — Dr. Kemény Zsigmond s t. tjog.
1551. Müller Antal — Ratasits József s n. végreh.
1552. Friedmann József — Lusztig Miksa s t. >
1596. Dr. Liber György — Hauszmann Gáspár s n. zjog.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1505. Dárdai takptár — Lang György s n. végr.
1525. Dr. Szekrényessy Ferenc s t. — Maximovits Mitár végr.
1546. Kőszegi takptár — Hochrein József s n. végr.
1550. Sebők János — Sebők Ferenc s n. >
1557. Dr. Haidekker Károly — Korzsinek Imre s n. végr.
1559. Pesti m. keresk. bank — özv. Szabó Károlyné végr.
1560. Bereszászy Gusztáv s n. — özv. Domján Józsefné végr. mszdnt.
1597. Simontornyai takptár s t. — Lázár Pál s n. végr.
1598. Simontornyai takptár s t. — Lázár Pál s n. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- III. 1819. Pintér Pál lopás.
1834. Czvesenek György jogt. elsaját.
1824. Bicskei Péterné lopás.
1853. Halász János közcs. ell. kih.
1854. Matán József s t. becs. sért. stb.
1856. Freund Ármín lopás.
1874. Bálint István s t. lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1565. Abrisin Vinkóné s t. hamis eskü.
1604. Peck János halált ok. suly. t. sért.
1619. Boros József s t. suly. t. sért.
III. 1586. Androsits János >
1587. Szabó Mihály s t. >
1599. özv. Horváth Mátyásné lopás.
1612. Simon Mihály suly. t. sért.
1682. Szőke Józsefné s t. suly. t. sért.
1686. Tápai Mihály közeg. ell. kih.
1640. Ganter Mihály suly. t. sért.
1641. Szászi István suly. t. sért.
1713. Zsirárdó Bálint s t. suly. t. sért.
1719. Zóka János kis >

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1827. Herman Márton szánd. emberölés.
1846. Laki Imre hat. ell. erősz.
1847. Lukács Ágota József hat. ell. erősz.
1848. Gallai Ferencné >

1849. Jankó György s t. rágalm.

1871. Korpf Márton >

- III. 1820. Hörich Henrik s n. levéltitok megsért.
1825. Varasavetz Károlyné jogt. elsaját.
1851. Oláh József állategészségügyi vétség.
1852. Pirger István >

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1829. Kántor Istvánné gyilk.
1845. Sereg István ham. tan.
1873. Link Mátyás erősz. nemi köz.
1885. Hegedüs Balogács József s t. lopás.
III. 1833. Veisz Pál lopás.
1836. Hohman Antal sikk.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1651. Tullér Pálné lopás.
1653. Gábor Princics György hat. ell. erősz.
1656. Salamon János s t. sikk. s org.
1657. Jambrovics Ferenc lopás.
1708. Tankovits János zsarolás.
III. 1831. Klein József s t. lopás.
1832. Sárközy János s t. suly. t. sért.
1835. Kis Vendelné tulajd. ell. kih.
1850. Cserni Fábrián s t. lopás s org.
1857. Bruckner Hugó szem. szab. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

KATHREINER-FÉLE

Kneipp

maláta kávé.

Nagyamama nekem is!

Évek óta kitünő pótléknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorhajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.